

Savā otrajā pamatā *Athinaiki Techniki* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nespriežot par tās izvirzīto jautājumu par pilnvaru nepareizu izmantošanu. Proti, atsaucot apstrīdēto lēmumu, Komisija vēlējas atsaukt attiecīgo aktu nevis, lai ievērotu tiesiskuma principu, bet lai tam netiktu piemērota pārbaude Kopienų tiesā.

Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs konstatē, ka tā intereses panākt, lai ar spriedumu tiktu atcelts Komisijas strīdīgais lēmums, joprojām pastāv — pretēji tam, kas tika nospriests pārsūdzētajā rīkojumā. Proti, vienkārša iepriekšējās pārbaudes procedūras atkārtota uzsākšana nav vienīgās Komisijas attiecīgā akta atsaukšanas sekas. No sprieduma par tiesību akta atcelšanu izriet Komisijas pienākums vai nu uzsākt valsts atbalstu formālo pārbaudes procedūru, vai arī aicināt attiecīgās dalībvalstis atcelt vai grozīt attiecīgo atbalstu. Tādējādi Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka vienīgās apstrīdētā lēmuma atcelšanas sekas ir pienākums atkārtoti uzsākt iepriekšējās pārbaudes procedūru.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi *res judicata* spēku Tiesas spriedumam saistītajā lietā C-521/06 P. No šī sprieduma izrietot, ka Komisija nevarēja nepārtraukti saglabāt bezdarbības stāvokli administratīvajā lietā, kurā tika izvērtēti valsts atbalsti. Atsaucot apstrīdēto lēmumu, Komisija esot tieši atgriezies pie bezdarbības, un Pirmās instances tiesa, nenopeļot šādu rīcību, esot pieļāvusi papildu kļūdu tiesību piemērošanā.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-273/06 un T-297/06 *ISD Polska u.c./Komisija* 2009. gada 15. septembrī iesniegušas *ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o.* (iepriekš *Majątek Hutniczy sp. z o.o.*)

(Lieta C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o.* (iepriekš *Majątek Hutniczy sp. z o.o.*) (pārstāvji — C. Rapin, E. Van den Haute, avocats)

Cita Lietas dalībniece: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-273/06 un T-297/06;
- apmierināt pilnībā vai alternatīvi — daļēji prasījumus, kas tika iesniegti Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā apvienotajās lietās T-273/06 un T-297/06;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja Tiesa nolems, ka šī lieta nav jāizskata, piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, piemērojot Tiesas Reglamenta 69. panta 6. punkta un 72. panta a) punkta apvienotos noteikumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

Ar pirmo pamatu tās apstrīd Pirmās instances tiesas vērtējumu, saskaņā ar kuru 8. protokola par Polijas tērauda rūpniecības restrukturizāciju [pārstrukturēšanu], kas pievienots Aktam par Polijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai⁽¹⁾, 6. punktā ir paredzēta tā noteikumu piemērošana ar atpakaļejošu spēku. Prasītājas apgalvo, ka atpakaļejošo spēku nevar izsecināt ne no šīs tiesību normas formulējuma, ne mērķa vai uzbūves, kurā ir tikai precizēts, ka minētā protokola pielikumā uzskaitītie uzņēmumi var saņemt atbalstu noteiktā apmērā laika periodā no 1997. gada līdz 2003. gadam. Šī tiesību norma, citiem vārdiem, nozīmē, ka atbalsta, kas var tikt piešķirts tā saņēmējiem uzņēmumiem līdz 2003. gada beigām, aprēķināšanā ir jāņem vērā jau iepriekš piešķirtās atbalsta summas, taču neņemot vērā prettiesiski piešķirto atbalstu. Turklāt šādu interpretāciju atbalsta arī Komisija un Padome, kuras, pirmā minētā — lēmuma priekšlikumā, otrā minētā — lēmumā, konstatēja, ka 8. protokolā paredzētās saistības ir tikušas izpildītas.

Ar otro pamatu prasītājas apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, pirmkārt, ka atbalsta saņēmēji uzņēmumi principā varēja īstenot tiesisko palāvību attiecībā uz šī atbalsta likumību tikai tādā gadījumā, ja tas tiktu piešķirts, ievērojot EKL 88. pantā paredzēto procedūru, un, otrkārt, ka 1991. gada 16. decembra Asociācijas nolīguma 2. protokolā par EOTK produktiem⁽²⁾ paredzētās procedūras, ar kurām par strīdīgo atbalstu tika paziņots Komisijai un Padomei, nevarēja radīt prasītājas tiesisko palāvību. Ir skaidrs, ka neviens formāls paziņojums par strīdīgo atbalstu nevarēja tikt īstenots saskaņā ar EKL 88. pantu, jo Polijas Republika šajā laikā vēl nebija Eiropas Savienības dalībvalsts, un ka Komisija patiešām

bija informēta par šī pabalsta esamību un, izvērtējusi Polijas programmu pārstrukturēšanai un uzņēmuma iesniegtos plānus šajā sakarā, uzskatīja, ka tie atbilda Asociācijas nolīguma 2. protokola 8. panta 4. punktā paredzētajām prasībām un Pievienošanās akta 8. protokolā paredzētajiem nosacījumiem.

Ar trešo un pēdējo pamatu prasītājas visbeidzot atsaucas uz Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽¹⁾ un Regulas (EK) Nr. 794/2004⁽⁴⁾ pārkāpumu. Saskaņā ar šīm regulām ar to vien, ka procentu likme, kas piemērojama strīdīgā atbalsta atgūšanai, tiek noteikta ciešā sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti, nepietiek, lai šo likmi uzskatītu par "atbilstošu" likmi Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta otrās daļas izpratnē. Likmes, kas piemērojama valsts atbalsta atgūšanai, "atbilstošais" raksturs ir materiālo tiesību jēdziens, kas nav atkarīgs no procedūras, kāda ir jāievēro Komisijai izņēmuma gadījumos, kad tā nosaka likmi sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti.

⁽¹⁾ OV 2003, L 236, 948. lpp.

⁽²⁾ Eiropas nolīgums, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Polijas Republiku, no otras puses (OV 1993, L 348, 2. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta [jaunajā redakcijā EKL 88. panta] piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 (OV L 140, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal de commerce de Bruxelles (Beļģija) 2009. gada 23. septembra rīkojumu — Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA maksātnespējas administratore)/Eiropas Kopiena

(Lieta C-377/09)

(2009/C 312/23)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de commerce de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA maksātnespējas administratore)

Atbildētāja: Eiropas Kopiena

Prejudiciālie jautājumi

Vai EK līguma 288. panta otrā daļa ir interpretējama tādējādi, ka par prasību sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību šīs tiesību

normas nozīmē ir uzskatāma tāda prasība sakarā ar atbildību, kas pamatota ar Beļģijas Sabiedrību kodeksa 530. pantu un ko iesniedzis maksātnespējas administrators, lai panāktu, ka Eiropas Kopienai piespriež kompensēt sabiedrības maksātnespējas rezultātā radušās saistības, jo tai *de facto* bija komercsabiedrības pārvaldības pilnvaras un tā šīs sabiedrības pārvaldībā bija pieļāvusi būtisku kļūdu, kas bija sekmējusi tās maksātnespēju?

Prasība, kas celta 2009. gada 23. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-378/09)

(2009/C 312/24)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Šimerdová, J.-B. Laiguelot)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepareizi transponējot valsts tiesību aktos Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, ⁽¹⁾ kas grozīta ar Padomes Direktīvu 97/11/EK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK ⁽³⁾, 10. a panta pirmās, otrās un trešās daļas noteikumus, Čehijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 10. a panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā paredzētos pienākumus;

— piespriež Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2005. gada 25. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 175, 40. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu; OV L 73, 5. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK; OV L 156, 17. lpp.